

Дно пейзажу

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Корови й дині. Білий янгол
на лопуха зеленій плахті.
Хто будить в серці тужну п'янкість
і хто колише темний страх твій?

Ще неоправданий, таємний,
мов кріт, від дна коріння риє
і грає, мов кларнет підземний,
в кипінні форм, у барв завії.
І як зродився без причини,
так без причини щезне знагла.
Природи лоно мрячне й синє,
і сонця кіш,
і кіш землі,
що в ньому
корови, квіття, дині й янгол.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/dno_peizazhu